

Klusáčkové a Čebraňští

Rod Klusáčků ze Zhoře vlastnil v druhé polovině 15. století zděděný majetek zhořské tvrze. V roce 1466 ho **Jiří** postoupil svému bratru **Janovi** a toho v témže roce žaluje opat třebíčského kláštera, že si protiprávně přivlastnil klášterní obec Nadějov. Roku 1481 postupuje Jan Klusáček zhořskou tvrz s příslušenstvím **Janovi z Vranova** k Rudolci. Po tomto prodeji listiny zaznamenávají Jana Klusáčka jako nájemce Sebranic. Z toho lze předpokládat, že další generace potomků se píše již jako Čebraňští (Czebraňští), rytíři ze Zhoře. Vzácná památka po nich je uložena v polenském muzeu. Rokem 1512 je datován dvoudílný antifonář Bernarda Čebranského,. I kamenná deska v sakristii polenského kostela Panny Marie dokládá, že i jeho syn byl v roce 1610 pochován někde v původním děkanském chrámu.